

98 let naše tovarne

Svečana seja delavskega sveta, podelitev državnih odlikovanj in jubilejnih nagrad ter srečanje naših upokojujencev

Letošnja svečana seja delavskega sveta je potekala brez predsednika, Mirka Lovšeta, ker je bil na zdravljenju v bolnišnici in podpredsednika Viktorja Semca, ki je bil na dopustu.

Zato so delegati delavskega sveta izbrali namestnika predsednika Franca Malija, da vodi to sejo. Po pozdravu vseh navzočih je v svojem govoru, med drugim,

Vsako leto ob našem praznovanju pa se bolj temeljito pomudimo ob pogojih gospodarjenja in ocenimo dosežke in razmere v tovarni. V letošnjem letu smo že krepko zakoračili v obdobje stabilizacije. Zavedali smo se vseh težav, ki jih povzročata gospodarska kriza in tudi naše lastne nepravilnosti.

O srednja problema, ki sta nas v preteklem obdobju pestila, sta bila uspešno rešena z zagnanostjo strokovnih služb in to je zagotovitev deviznih sredstev in nabava surovin. Uporabljali smo blagovne kredite, čeprav pridobivanje teh kreditov ni nič manj zapleteno, kot v preteklem obdobju. Z obratnimi sredstvi nismo imeli večjih težav. Zaradi velikih obveznosti do naših kupcev, ki proizvajajo za izvoz kot tudi do lastnega izvoza, pa so zahtevale dodaten trud vseh delavcev v proizvodnji.

Z zadovoljstvom lahko tudi ugotovimo, da smo realizirali lani načrtovan nakup predilnih strojev iz Vzhodne Nemčije. Stroji so že na tovarniškem dvorišču in jih bomo v naslednjem tednu pričeli montirati, da bodo

že letos začeli proizvajati prve kilograme preje. Pred tem smo uspešno končali zgradbo nadomestnega skladišča za surovine, povečali transformatorsko postajo in posodobili klimatske naprave.

Na novo bomo pričeli z gradnjo prizidka k predilnici sintetične in to z lastnimi sredstvi, brez bančnih kreditov. Z zgraditvijo tega prizidka se bodo izboljšali delovni pogoji in dosegli bomo večjo letno proizvodnjo, okrog 9.000 ton preje.

Poslovni rezultati preteklega leta so bili zadovoljivi. Tudi letošnji poslovni rezultati so v prvem polletju dobri, in ti so vplivali, da so tudi osebni dohodki v letošnjem letu dobri. To nam omogoča, da bomo lahko lani začeto spreminjanje sistema nagrajevanja letos uspešno končali. Pri dograjevanju tega sistema smo v celoti upoštevali strokovne podlage sindikata kot tudi družbeno usmeritev, da mora biti neposredni proizvajalec bolje nagrajen. Vse razprave o novem sistemu nagrajevanja so končane in delavski svet bo še ta mesec sprejel dokončen predlog teh

samoupravnih aktov in razpisal referendum. Prepričani smo, da bo novi sistem nagrajevanja bolj vzpodbudil pri zaposlenih delovno storilnost in prizadevanje za iskanje notranjih rezerv in za boljše delo.

Tudi naslednje obdobje bo obdobje poslovanja v zaostrenih gospodarskih pogojih dolgoročne stabilizacijske politike. Še naprej se bomo opirali na lastno delo in sposobnosti ter se pri tem zavedali, da tudi sistemske rešitve niso vedno napisane v korist tistih, ki delajo trdo in

pošteno, in se bo treba znajti v posameznih situacijah. Pri tem pa se bomo vedno in povsod zavzemali, da se problemi rešujejo po samoupravni poti. Vso pozornost bomo tudi namenili razvijanju inventivne dejavnosti, prav tako bomo še naprej posvečali veliko skrb kvaliteti naših proizvodov, kajti tudi kvaliteta bo vedno bolj pogost pogoj pri prodaji naših izdelkov.

Ko je končal, je prevzel besedo predsednik skupščine (Nadaljevanje na 5. strani)

V tej številki

Na 3. strani:

- k javni razpravi o predlogih sklepov 13. seje CK ZKJ;

- požari ne mirujejo. Velika škoda na mikalniku in v melanžirnici.

Na 8. strani:

- anketa, na katero se je odzvala le četrtnina anketiranih vodij SDS. Kljub temu preberite!

Na 10. strani:

- **PRIJAVNICA ZA LETOVANJE NA VELIKI PLANINI**

Letošnji jubilarci. Za njimi je 20 let dela v naši tovarni.

NAŠI ODLIKOVANCI

Komisija za odlikovanja Predilnice Litija je že v aprilu lani oblikovala 11 predlogov za državna odlikovanja. Predsedstvo SFRJ je z Ukazom šte. 47 z dne 19. 6. 1984 odlikovalo vseh 11 predlaganih delavcev. Slavnostno sejo delavskega sveta pa smo izrabili tudi za priložnost, da je bilo državno odlikovanje izročeno tudi našemu delavcu, za katerega je predlog za odlikovanje posredoval Izvršilni odbor Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Litija. Državna odlikovanja je izročil predsednik skupščine občine Litija, Branko Pintar.

Jože Mirtič — že 22. leto uspešno opravlja dela in naloge glavnega direktorja delovne organizacije. Kljub odgovornim nalogam v delovni organizaciji pa aktivno deluje tudi v družbenopolitičnih organizacijah v občini in v samoupravnih organih tekstilne industrije Jugoslavije. **Predsedstvo SFRJ ga je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

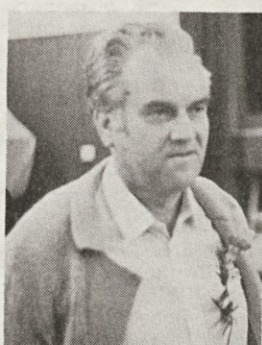
Cecilija Ceglar — polnih 20 let je, pred upokojitvijo v letošnjem letu, opravljala zahtevna opravila vodje snemalne kolone. Vedno je znala organizirati delo tako, da so stroji nemoteno obratovali in so bile njihove zmogljivosti optimalno izkoriščene. **Predsedstvo SFRJ jo je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

Miroslav Dolinšek — vsa leta je aktivno sodeloval pri rekonstrukcijah in so mu bila zaupana najbolj zahtevna opravila. Ob delu se je z lastnim interesom izobraževal in dopolnjeval in bil pri tem zelo uspešen. **Predsedstvo SFRJ ga je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

Angela Hribar — kot dolgoletna predica je bila pri svojem delu vedno uspešna, kvaliteta njene dela je bila dobra, vedno je dosegala in tudi presejala normo. Sodelovala je z uspehom tudi v medoddelčnih tekmovanjih in dosegala vzpodbudne osebne rezultate. **Predsedstvo SFRJ jo je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

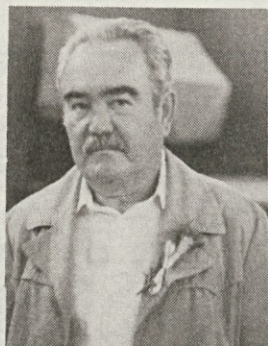
Alojz Koprivnikar — aktivno je sodeloval in vodil večino elektromontaž v delovni organizaciji. Ima izredne sposobnosti poznavanja stroke, svoje izkušnje pa z uspehom prenaša na delavce elektroobrata, ki ga vodi že od leta 1953. **Predsedstvo SFRJ ga je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

Franc Lesjak — z varstvom pri delu se je pričel ukvarjati že leta 1958. Na večih področjih je oral ledino. Vodilo pri delu mu je bila večja humanizacija dela, metoda pa temeljito strokovno delo. Aktivno je deloval tudi v samoupravnih organih v DO. **Predsedstvo SFRJ ga je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

Frančiška Logar — pri opravljanju del in nalog posluževalka flyerjev se je izredno izkazala. Kvaliteta predpreje je bila dobra, vedno se je trudila za čimboljše izkoriščanje surovin in s tem dosegla zmanjšanje tehnoloških odpadkov. **Predsedstvo SFRJ jo je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

Jože Pustinek — kot dober organizator je bil leta 1961 razporejen za mojstra sukalnice. Delo v oddelku je dobro organiziral in dosegel, da so bile strojne zmogljivosti optimalno izkoriščene, obremenitve posameznikov pa enakomerno porazdeljene. **Odlikovani je bil z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

Hedvika Rink — že kot 17-letno dekle se je soočila s težino in napornostjo opravljanja dela tekstilne delavke. Od leta 1974 uspešno opravlja dela v oddelku sukalnice efektnih sukanecv in svoje izkušnje prenaša na mlajše delavke. **Predsedstvo SFRJ jo je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

Ivan Rozina — vrsto let poslužuje čistilne in rahljalne agregate v oddelku čistilnice. Pri delu je izredno natančen, vreden in vzor drugim. V delovni organizaciji je zaposlen že od leta 1952, vsa leta opravlja delo za stroji, tudi v nočnih izmenah. **Predsedstvo ga je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

Marija Skobe — delo vlagalke preje je opravljala polnih 20 let pred upokojitvijo. Njena izjemna sposobnost je bila poznavanje kvalitete in številke preje in preprečila je že marsikatero nepravilnost in reklamacijo naših kupcev. **Predsedstvo SFRJ jo je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

Darko Primožič — poleg svojega dela v Predilnici, se je aktivno vključeval v razreševanje družbenoekonomskih vprašanj, posebno na področju družbenega standarda. Funkcijo predsednika izvršilnega odbora SSS Litija je uspešno opravljal od leta 1974 do 1982. **Predsedstvo ga je odlikovalo z REDOM DELA S SREBRNIM VENECM.**

K javni razpravi o predlogu sklepov 13. seje CK ZKJ

13. seja CK ZKJ je bila po mnogočem izjemna. Predvsem članstvu Zveze komunistov niso bili »servirani« sklepi (kot je to običajno), temveč le predlogi teh. To pa predvsem zaradi tega, da se potrdi programska orientacija družbenoekonomskega odnosa ter, da se na tej strateški točki hitreje in bolj učinkovito poiščejo rešitve.

Bolj podrobno. Vzrok je predvsem sedanja družbenoekonomska kriza, ki pretresa jugoslovansko družbo in naloge Zveze komunistov. Namreč, tudi v ZK se pogosto ni ločevalo med odločitvami partijskih organov in raznih drugih organov (državnih, delegatskih, proizvodnih). Zato se je pojavljala vtis, da ZK odloča ali razpravlja o stvarih, ki so v pristojnosti drugih.

Drugo vprašanje je odnos do izvajanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije, ki je prepočasno. V ZK je do tega vprašanja stališče jasno, vendar je očitno, da partijski in družbeni

praksi manjkajo konkretne rešitve in naloge za konkretne ljudi. Seveda iz tega izhaja tudi konkretna dolžnost.

Pojavlja se tudi vprašanje idejne in akcijske enotnosti v partijskih vodstvih (od zveznih preko republiških in občinskih). V veliki meri je prisotno tudi forumsko delo.

Na preizkušnji je model socialističnega samoupravljanja. Vsesplošna partijska razprava je vsekakor pot, da se doseže idejna in akcijska enotnost ZK. V tem trenutku je potrebno močno partijsko vodstvo z močnim članstvom. V tem procesu razprav naj bi se preko opredeljevanj to tudi doseglo.

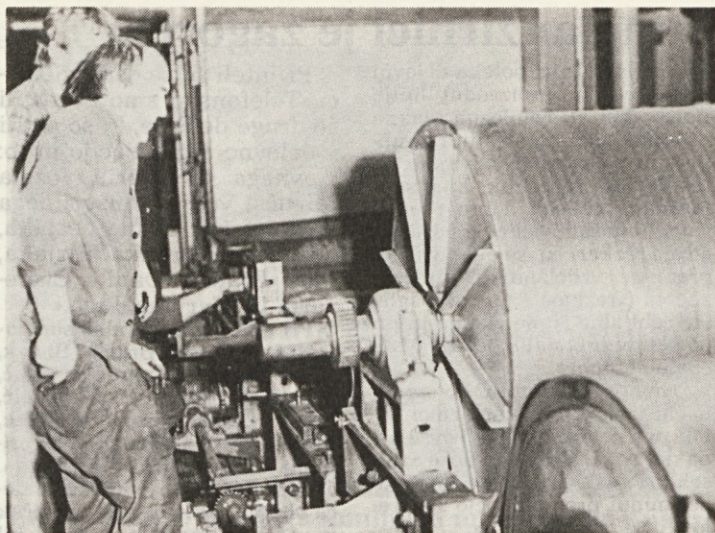
Razprava v osnovnih organizacijah

Dejstvo je, da je veliko osnovnih organizacij nedelavnih in da jim to kar odgovarja. Naloge višjih organov ZK sicer uvrščajo na dnevne reče, vendar tega ne obravnavajo v povezavi z razmerami s svojim okolju, temveč le prebirajo sklepe višjih organov. Pri tem pa seveda veliko tekočih stvari gre mimo ZK ali pa jih obravnavajo potem, ko so zadeve že dokončne ali sprejete. Predvsem je potrebno pomesti z oportunistom v lastnih vrstah, ZK mora biti revolucionarna avantgarda. Ob tem je seveda jasno, da je tudi lik komunista zajela erozija.

Tako je potrebno, da se v ciklusih razprav o predlogih sklepov 13. seje CK ZKJ go-

vori in kritično preveri predvsem lastno delovanje (seveda se lahko kritično preveri tudi delovanje višjih organov), aktivnosti pri uresničevanju stabilizacijskih nalog, produktivnost, disciplino, nagrajevanje po delu itd). Določijo naj se kriteriji, po katerih bo osnovna organizacija postopala proti tistim, ki partijskih nalog niso uresničili. Zaostri bi treba osebno in kolektivno odgovornost in dosledno spoštovati principe demokratičnega centralizma.

Razprava je priložnost, da se partijskemu vodstvu pove, kaj se pričakuje od njega pa tudi, da se kritično preveri lastna organiziranost in doslednost. **A. K.**

Premaknjeni ležaj je bil vzrok trenja in zanetka požara.

Velika požarna škoda

V Predilnici Litija imamo letno do 30 zanetkov požara. Ti požari so predvsem v oddelku bombažne predpredilnice, kjer predelujemo bombažna vlakna. Ti zanetki ne povzročajo večje škode, ker jih delavci, ki so vsi gasilci, že v samem nastanku pogasijo.

Požar na mikalniku

V četrtek 23. 8. 1984 je posluževal mikalnik Hergeth Franc Slapničar. Ob 8.35 je opazil izbruh požara na levi strani trgalnega valja. Slapničar je takoj izklopil mikalnik in za gašenje uporabil ročni gasilni aparat na ogljikov dioksid (CO₂).

Takoj ob zanetku je nastal močan dim, zaradi česar se je moral posluževalec in vodja izmene, ki je bil ob nastanku požara v oddelku, umakniti iz delovnega prostora, na prosto.

Takoj je bil dan notranji in zunanji alarm. Na kraj požara je prihitel dežurni gasilec Jernej Gril in delavci iz ostalih oddelkov. Sesalne cevi iz plastike in plastični dovajalni letvasti pas pred trgalnim valjem, so zaradi prehoda v topljivo stanje prenesli ogenj v betonski jašek za sintetične odpadke, ki je pod mikalnikom. V jašku se je vnel katran, s katerim je jašek izoliran.

Zaradi gostega, črnega dima je bilo gašenje oteženo. Delavci, ki so gasili, so morali uporabljati izolirne dihalne aparate in dimne maske.

Gasili so z vodo iz zidnega hidranta in z ročnim gasilnim aparatom na plin CO₂. Po vsestranskem prizadevanju tehničnega osebja in posluževalcev strojev je bil požar kmalu pogasjen in se ni razširil na sosednje stroje, surovine in na polizdelke.

Zaradi zračnega podtlaka v prostoru predilnice bombaža je črni dim od gorečega katrana iz spodnjih prostorov, po hodniku

stopnišča, potegnilo v gornji odelek. Dim je počrnel predprejo in prejo na pristančnih strojih.

Pri gašenju tovrstnih požarov uspešno gasimo požare z osebno uporabo izolirnih dihalnih aparatov.

Komisija za varstvo pred požarom je skupno s prizadetimi strokovnimi službami požar analizirala in pri požaru razen požrtvovalnosti gasilcev ugotovila tudi pomanjkljivosti, ki jih bomo odpravili. Pri gorenju kemičnih vlaken nastajajo v večji meri strupeni plini, ki ne ogrožajo samo strojev s surovinami, temveč tudi gasilce, če niso dovolj opremljeni.

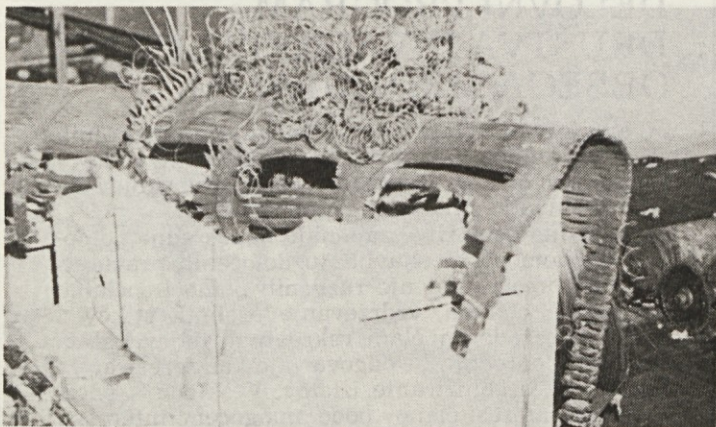
Zanetek požara je nastal zaradi premaknjenega ležaja trgalnega valja. Zaradi trenja in vročine so se vnele plastične odsesalne cevi, od koder se je ogenj razširil.

Požarna škoda še ni ocenjena. Je velika, saj so bile uničene električne instalacije na stroju, obloga mikalnih valjev in vrhnje plasti predpreje in preje v predilnici bombaža.

Upoštevat je potrebno tudi izpadlo proizvodnjo v predilnici sintetike.

Še več truda bomo morali vložiti v preventivno vzdrževanje strojev. Požarna škoda nam vsem zaradi manjšega dohodka zmanjšuje tudi osebne dohodke.

F. L.

Na stroju Hergeth je pred trgalnim valjem zgorel dovajalni letvasti pas iz plastike. Od plastičnih cevi vidimo na fotografiji samo spiralasto ogrodje cevi.

V melanžirnici je zagorelo

V melanžirnici poteka delovni preces v eni proizvodni liniji. Bombažna ali celulozna vlakna se v nakladalnih strojih razrahljajo in po kvaliteti odvajajo na tekoči gumirani trak, kjer se v mešalnih celicah dobro premešajo. V mešalni celici je poseben stroj, rezkar, ki se na tirnicah premika vzdolžno in prečno, snema »rezka« s pomočjo iglaste rahljalne rjuhe vlakna in jih po sesalnih kanalih dovaja v stiskalno komoro.

Osmega septembra, ko sta na nočni izmeni v melanžirnici delala dva delavca Feliks Lovše pri nakladalnih strojih in Jože Potisek pri stiskalnici in rezkarju je pet minut pred polnočjo zagorelo v prvi mešalni celici.

Potisek Jože nam je o začetku požara povedal:

»Ko sem stisnjeno balo z ročnim vozičkom postavil pokonci sem opazil v mešalni celici I rumeno svetlobo, ki je izžarevala iz leve zgornje strani rezkalnega stroja. Takoj sem izklopil čistilne stroje, pritisnil na alarmno tipko in o požaru telefonsko obvestil vratarja Branka Zadržnika, ki jo o požaru obvestil dežurnega gasilca Rudija Štrusa in vodjo izmene Branka Poljšaka«.

Rudi Štrus pa je povedal:
»Ko sem pritekel v melanžirnico sem ukazal premakniti rezkar iz mešalne celice, da smo lahko pričeli z gašenjem.

V mešalni celici so gorela bombažna vlakna, rahljalna rjuha rezkalnega stroja in bombažna vlakna v stiskalni komori stiskalnice. Ker smo imeli sesalno tlačno cev že raztegnjeno smo potegnili samo cev, odprli ventil na hidrantu in pričeli gasiti.

Komisija za pomoč članom naše tovarne je aktivna

Pri sindikatu deluje tudi komisija za pomoč članom delovne organizacije, katere naloga je, da pomaga našim delavcem.

Dajemo denarno pomoč delavcem, ki so več kot 60 koledarskih dni v bolniški. V te namene smo v letošnjem letu porabili že 45.000 din. Delavce, ki pa so odsotni več kot 4 mesece, pa tudi običejno na domu.

Obiskujemo tudi naše upokojence v domu za ostarele občane.

V letošnjem letu pa smo se odločili, da bomo dodeljevali tudi brezobrestna posojila do višine 10.000 din za dobo do enega leta. Do sedaj smo dodelili kredit le trem delav-

Prihiteli so še ostali delavci. Telefonsko smo obvestili še druge delavce, ki so prišli v delovno organizacijo in to: glavnega direktorja Jožeta Mirtiča, vodjo proizvodnega sektorja ing. Franc Lesjaka, dežurnega Branka Bizjaka, Mali Franca, Danila Cvetežarja in Marjana Juga.«

Pri gašenju požara so sodelovali: Jože Gretič, Branko Bizjak, Ignac Jerant, Mahmut Grošič, Rajko Kovačević, Vasilija Tadić, Adolf Češek, Franc Borišek, Alojz Janežič in drugi, ki so prihiteli v melanžirnico od doma. Odstranjevali so bombažna tleča vlakna, jih nalagali v voziček in vozili na dvorišče. Požar je bil v 20 minutah pogašen. Iz rezkarja smo lahko le odstranili popolnoma ožgano rahljalo rjuho iz gumirane obloge, uničeno je bilo tudi 1.500 kg bombažnih vlaken.

Naslednji dan so delavci krepko prijeli za delo. Pripravili so rezervno gumirano oblogo v katero je bilo potrebno pritrčiti 14.000 igel, očistili so valja rezkarja, zamenjali ležaje zgornjega dela valja in namestili novo rahljalo rjuho. Dela so bila že končana.

Strokovna komisija delovne organizacije, ki si je ogledala pogonski del rahljalne rjuhe, je ugotovila, da bo potrebno zamenjati dotrajana vzdolžna vodila rahljalne rjuhe in zamenjati ležaje zgornjega valja, ki bodo vzdržali še enkrat večji pritisk (sodčasti ležaji s cca 8 ton pritiska), ker so obremenitve zaradi teže valja, teže rahljalne rjuhe in druge dinamične obremenitve, prevelike.

Vestnost in pravilno ukrepanje delavcev pri gašenju požara v melanžirnici dokazuje, da se dobro zavedamo, da ob požarih rešujemo lastni življenjski standard, saj predstavlja proizvodnja v melanžirnici ozko grlo v predelavi vlaken.

Franc Lesjak var. ing.

kam, medtem ko smo planirali, da jih bomo v letošnjem letu dodelili najmanj 10.

Ker je čas za nakup ozimnice in kurjave upamo, da bomo imeli dovolj prosilcev in dodelili še 7 kreditov ali celo več.

Ta kredit dodeljemo družinam, ki imajo slabši socialni položaj. Seveda naj bi bili to pridni in prizadevni delavci, čeprav tega v sedanjih primerih (delavci, ki smo jim kredit dodelili) ne moremo trditi.

Predlog za dodelitev kredita lahko poda IO sindikata, kjer delavec dela ali pa za kredit zaprosi delavec sam.

Vlasta Grom

In memoriam

Sodelavki Magdi Pavlič

Enaindvajsetega avgusta, komaj 8 dni po smrti sodelavca Janeza Kepa, je prenehalo biti plemenito srce naše sodelavke Magde Pavlič.

Kot 17-letno dekle se je Magda zaposlila v predilnici bombaža. 21 let je delala na prstančnih strojih, ki pojejo svojo pesem dela podnevi in ponoči, v ropotu in često v neugodnih klimatskih razmerah.

Magda je bila že od rane mladosti bolj rahlega zdravja. Bombažni prah, ki nastaja pri predenju bombažnih vlaken je bil v vzročni zvezi z astmatskim obolenjem. Za-

to je želela spremeniti delovno mesto.

Ob delu je uspešno končala dveletno administrativno šolo. V letu 1972 se je zaposlila v računovodskem sektorju, kjer je obračunavala osebne dohodke delavcev.

V predilnici smo jo imeli vsi radi. Bila je tiha, sproščena med pogovorom, in dobra do svojih sodelavk.

Doma je bila Magda v veliko pomoč ostareli in bolehnii materi.

Sodelovala je pri adaptaciji rojstne hiše v Zavrstniku. Naredila je šoferski izpit, kupila »fička« s katerim se je vozila na delo ali pomagala materi, ko je morala k zdravniku.

Ob smrti smo se v Zavrstniku poslovili od sodelavke Magde. Mama in sestra sta nam povedali, da je Magda še v boleznii skrbela le za druge, za mamo, sestro z družino, na sebe, svoje bolečine ni mislila.

33 let je delala pokojna Magda v Predilnici Litija. V tem razdobju je doprinesla svoj delež k razvoju delovne organizacije in utrjevanju plemenitosti in pristnih medsebojnih odnosov. Ohranili jo bomo v trajnem spominu.

Iniciativni odbor za pripravo občnega zbora
Društva invalidov Litija

VABI

vse člane društva in ostale invalide, da se udeležijo II. občnega zbora društva, ki bo v

SOBOTO, 29. SEPTEMBRA 1984 OB 17. URI
v posebni sobi restavracije Kegljšiče v Litiji.

Po končanem uradnem delu vabimo vse, da se udeležijo družabnega srečanja.

Društvo invalidov Litija

DELOVNI PROGRAM DRUŠTVA INVALIDOV LITIJA OBSEGA MED OSTALIM:

operativne naloge — vzdrževanje medsebojnih stikov, organiziranje aktivov zaposlenih invalidov v združenem delu za zagotavljanje enakih pogojev dela, vzdrževanje stikov z drugimi društvi.

Socialne usmeritve zajemajo neposredne pomoči invalidom pri uveljavljanju določenih pravic in pravne pomoči, nudenje različnih pomoči socialno ogroženim članom, vzdrževanje osebnih stikov z najtežje prizadetimi člani, rekreativno dejavnost na športnih področjih, ki odgovarjajo zainteresiranim invalidom, organiziranje izletov. V skladu s posameznimi interesi članov bodo omogočene interesne aktivnosti in druge upravičene dejavnosti v okviru društva.

Lado Zevnik

98 let naše tovarne

(Nadaljevanje s 1. strani)

ne občine Litija Branko Pin-tar, ki nam je po nekaj vzpodbudnih besedah čestital k prazniku in delovnim uspehom, še posebej so bile čestitke namenjene jubilan-tom in dvanajstim odliko-vancem državnih odliko-vanj, katera je tudi podelil. Franc Mali je za tem podelil jubilentom spominske ure in ob koncu seje pozval vse prisotne, da še ostanejo in se razvedrijo z upokojenci, ki so kmalu za tem napolnili dvorano.

Srečanje z upokojenci

V slavnostnem pričetku srečanja sta predsednik sindikata Ivan Markelc in gl. direktor Jože Mirtič pozdravila naše upokojence in povedala nekaj besed o delu v tovarni, ki letos praznuje svoj 98-ti jubilej. Taborniki odreda Srebrni pajki so nam zaželeli še naprej veliko delovnih uspehov, našemu direktorju pa so izročili šopek in darilo. Mladinci iz Predilnice in Stavb, Jože, Sanda in Ksenija so popestrili pričetek

srečanja s kratkim kultur-nim programom. Delavke iz obrata družbene prehrane so poskrbele za dobro večerjo in tudi dobre kapljice ni zmanjkalo.

Po večerji je Jože Mirtič otvoril ples z našo upokojen-ko Tončko Savinšek, prav ta-ko pa so se zavrteli ostali na-ši samoupravljalci in upoko-jenci. Takoj po prvem plesu smo poiskali najstarejšega prisotnega upokojenca na srečanju in najstarejšo pri-sotno upokojenko. To sta bi-la Alojz Ceglar in Terezija Lesjak.

Pri zabavnem programu so v večji meri sodelovale upokojenke. Prva zmagoval-ka večera je bila Marija Ri-bičeva, ki si je z igrico poda-janje klobuka z glave na gla-vo v ritmu narodne pesmi, priigrala skromno darilo. Vsi ostali udeleženci pri tej za-bavni igrici pa so lahko obdr-žali klobuke, ki so jih v ta namen naredili v valjčkarni. Pri zbijanju jabolka čez na-peto vrv je sodeloval naš upokojeni zakonski par Pu-stinek.

Franc Mali je podelil spominske ure vsem enainštiri-desetim sodelavcem, ki so že dvajset let pri nas. Na sliki: uro sprejema Stane Koleča

Kmalu po svečani seji delavskega sveta so dvorano napolnili upokojenci.

Namesto predsednika delavskega sveta Mirka Lovšeta je svečano sejo vodil Franc Mali.

Poudariti moramo, da je bil to edini upokojenec, ki je sodeloval v naših igricah. Upamo, da se bo drugo leto za sodelovanje ojunčilo več naših upokojencev.

Pri tradicionalnem plesu jabolka, je bilo potrebno kar precej časa, da smo razdelili vsa jabolka. Toda dobra vo-lja in olimpijski duh, važno je sodelovati, ne zmagati, sta

pomagala, da je ples uspel. Komisija, ki smo jo sestavili iz prisotnih upokojencev in enega člana DS, je vestno opravila svojo nalogo. Zmagovalni par pri plesu z rožo pa nam je moral prikazati še enominutni balet, ki ga je Pavla Klančar zelo izvirno prikazala. Mislim, da je večer bil zabaven za vse — tudi za tekmovalce, ki so morali pojesti hladno klobaso, ki je bila navezana na ribiški pa-llici.

Na koncu naj se zahvalim tudi Boletu, ki je tako ne-trudno vlekli svoj meh do jutra. Vsem našim upokojen-cem pa želim, da se drugo le-to zopet srečamo v tako veli-kem številu kot letos.

M. Femec

Delegati, jubilanti in odlikovanci na svečani seji delavskega sveta.

Vtisi upokojenke o prireditvi za njih

Ker se prištevam že med generacijo starejših upoko-jencev, se mi zdi lepo in prav, da v nekaj besedah po-

dam občutke, ki se porajajo v nas ob praznovanju obletnice obstoja in dela tovarne.

Mladinci Ksenija, Jože in Sanda so za upokojence prikazali prijetno točko — venček slovenskih narodnih pesmi.

Z ene od zabavnih, družabnih iger za upokojence.

»Zbijanje jabolka čez črto.« Pri tej igri sta se izkazala zakonca Pustinek.

Harmonikaša, Prijatelj in Bola sta se zares potrudila.

Gotovo ni veliko delovnih organizacij v Sloveniji, ki bi ob svojem jubileju organizirale tudi srečanje upoko-jencev. Takšno srečanje pa je v Predilnici Litija tradicionalno.

S tem srečanjem nam iz leta v leto izkazujejo zahvalo za naš prispevek k napredku in razvoju še vedno naše tovarne. Večina upoko-jencev se tega srečanja z veseljem udeleži. Poleg pogostitve in vzpodbudnih pozdravnih govorov, ki so namenjeni nam, popestrijo to srečanje še mladi iz Predilnice s svojim programom in igrkami, v katere pritegnejo tudi sodelovanje upoko-jencev ter simboličnimi darili, ki se jih kot vidite, vsak zelo razveseli. Poleg tega pa se najdemo skupaj stari prijatelji in znanci, ki se mogoče celo leto ne vidimo. Ob veseli glasbi se tudi radi zavrtimo in tako z lepim spominom in izkazano željo, da se drugo leto spet snidemo, veseli odhajamo domov.

Na koncu naj dodam, da želimo še veliko delovnih uspehov v nadaljnjem delu vsem delovnim ljudem, vod-

Predsednik sindikalne konference je prvi pozdravil upokojence.

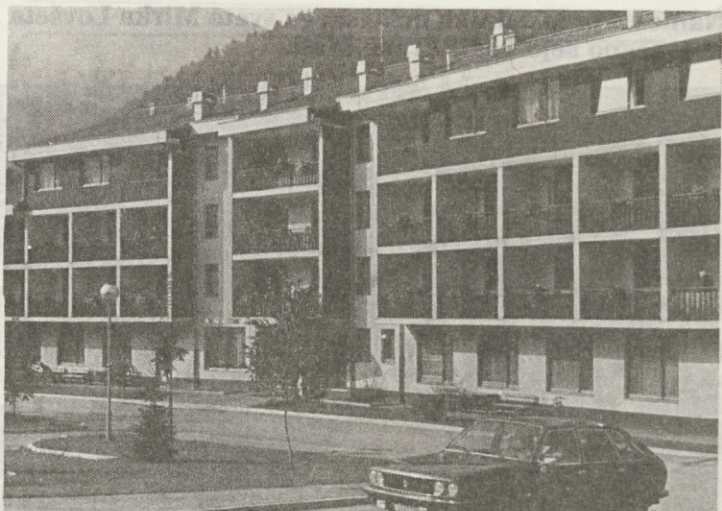
stvu pa še naprej tako uspešno vodenje, saj je iz vseh poročil ob četrletjih, ki jih prebiramo v »Predilcu« razvidno, da se z uspehi dvigamo proti vrhu.

Še enkrat se v imenu upoko-jencev zahvalim za ves trud, ki ga posvetite nam z željo, da bi dočakali še veliko tako prijetnih srečanj.

Ela Otorepec

Delegati — delavskega sveta po svečani seji.

V urejenem domu za starejše občane na Izlakah je 155 oskrbovancev. Tam je tudi naša upokojenka Štefka Baš.

Obiskali smo naše upokojenke v domu za ostarele

Naše upokojenke iz doma počitka Tisje

Antonija Okoren, Alojzija Ponebšek in Jožefa Lajovic

Naša najstarejša upokojenka Malči Kunstelj in Justina Uštar (desno).

V domu Tisje je tudi Ana Poglajen.

Vsako leto ob jubileju naše delovne organizacije, obiščemo tudi naše upokojenke v domovih za ostarele občane.

V soboto, 8. septembra 1984 smo na Izlakah obiskali Štefko Baševu. Obiska je bila zelo vesela, le potožila je, da se zelo slabo počuti.

Ta dan, pa smo v domu Tisje v Črnem potoku obiskali: Ano Novakovo, Alojzijo Ponebškovo, Justino Uštarjevo, Jožefo Lajevčevo, Ano Poglajnovu in Antonijo Okornovo ter Amalijo Kunstelj. Ocepke Marija je odšla po opravkih v Šmartno, srečali smo jo, ko smo se vračali.

Vse so bile obiska zelo vesele. Najzgovornejša je bila najstarejša, 98-letna Malči Kunstelj. Soglasne so si bile, da se v domu dobro počutijo, le misel, da nimajo svojega doma, jih vsak dan spremlja, kajti ugotovile so, da je v sta-

rem pregovoru, ki pravi: »Ljubi je domek, pa če ga je le za en bobek!« čista resnica.

Izvedeli smo, da sta v domu, na novo dve naši upokojenki, Zupančič Emilija in Antonija Tekavec. Ker zanju nismo imeli darila, smo ju obiskali v ponedeljek, 10. septembra. Zupančičeva je bila zelo zgovorna in razpoložena, medtem ko je Tekavecova počivala in je nismo dosti motili.

Zanje so vsi dnevi in vse noči enake, dolge, zato se še toliko bolj razveselijo vsakega obiska. Kljub temu, da jih ne poznamo, smo se lahko veliko pogovarjali, tako o delu v tovarni, ko so si še s trdim delom služile vsakdanji kruh, kot tudi o težavah in sreči v osebnem življenju.

Želijo si čimveč obiskov!

Vlasta Grom

Tradicionalna športna tekmovanja

Pričele so se letošnje športne igre Predilnice Litijske. V prvi disciplini so se na balinišču pri Ribiškem domu pomerili balinarji. Nastopilo je dvanajst ekip, kar je skupaj z rezervnimi tekmovalci približno štirideset naših sodelavcev — športnikov. Po hudem boju, tekmovanje je trajalo kar osem ur, je na koncu slavila ekipa predpreditilnice I, ki so jo sestavljali: Janko Kos, Ciril Hauptman in Emil Lapornik. V finalu so premagali ekipo predilnice III v postavi: Zoran Koprivnikar, Gorazd Kaplja in Ferid Seferović. Bronasto medaljo so osvojili: Franc Me-

šič, Miro Bučar in Milan Kokalj, ki so bili ekipa predpreditilnice II.

Rezultati finala:

za 1. mesto:	
PP I. : P III.	21: 9
za 3. mesto:	
PP II. : P I.	21:20

V točkovanju za najboljši oddelek je po prvi disciplini naslednji vrstni red:

1. predpreditilnica	26 točk
2. predilnica	22 točk
3. vzdrževanje	21 točk
4. sukalnica	7 točk
5. skupne službe	5 točk

Veno Pajer (ml.)

Ali je šiška ali ni? To bo pokazalo šele natančno merjenje.

Anketa

Vodje SDS o svojih sestankih

Kar naprej ugotavljamo, da je veliko takih sestankov, ki ne dajo pričakovanih rezultatov; sestankov, brez katerih bi prav lahko preživel, pa še predolgi so. Zakaj jih ne ukinemo? Zakaj dovolimo, da do takih sestankov prihaja? Če sestanek ni dobro pripravljen, če tam manjkajo tisti, ki lahko na vprašanja odgovorijo, je tak sestanek obžalovanja vredno tratenja časa.

Tudi v naši tovarni imamo veliko sestankov. Najpopularnejši pa so sestanki samoupravnih delovnih skupin. Teh sestankov se moramo vsi udeleževati; sklicujemo jih pa takrat, ko smo tako in tako zbrani na delu.

Za te sestanke porabimo del delovnega časa ali polurnega odmora, zato so kratki. Vprašanje pa je, če so vedno dovolj dobro pripravljene in kot taki tudi koristni. Dosti nerešenih vprašanj ostaja po teh sestankih, tistih, na katera bi delavci morali takoj dobiti odgovor. Sicer pa so ti sestanki največkrat namenjeni razpravam pred sprejetjem kakšnega samoupravnega akta, zaključnega računa in podobno.

V štirih letih, kolikor časa že organiziramo to vrsto sestankov, bi zlasti vodje samoupravnih delovnih skupin lahko izluščili dobre in slabe strani tega. Povabili smo jih k sodelovanju in jih zaprosili za odgovore na deset vprašanj v anketi, da bi iz njih razbrali kaj bi se dalo popraviti, izboljšati pri organiziranju tovrstnega samoupravljanja, kar bi bilo vsem delavcem v zadovoljstvo.

Na žalost pa je bil odziv vodij SDS zelo skromen. Od sedemindvajsetih razdeljenih anketnih listov smo dobili nazaj le sedem (25,9%). Le sedem vodij SDS se je za-

vedalo, da s takim sodelovanjem koristijo našemu delu in življenju, saj gre končno za naša skupna vprašanja, skupne interese.

Bolj v zahvalo tem sedmim vodjem SDS, kot pa z namenom, da bi iz teh odgovorov lahko kaj skleпали, saj manjka kar dvajset vrnjenih anket, da bi zajeli celotno tovarno, objavljamo pregled njihovih odgovorov.

1. Štirje menijo, da je sestankov preveč, trije pa, da jih je ravno prav.

2. Trem vodjem vzame priprava za sestanek precej časa, vendar ga opravijo med delovnim časom, dveh to delo ne ovira pri rednem delu. Nekdo je ocenil, da je to odvisno od tematike, zadnji pa je obkrožil odgovor: »Za delo s SDS se posebej ne pripravljam.«

3. Šest se jih posvetuje s strokovno službo, kadar je to potrebno, eden od teh meni, da bi se morale te bolj potruditi, sedmi pa predlaga, da naj bi člani osnovnih organizacij sindikata dali več od sebe.

4. O gradivu za sestanke SDS menijo štirje, da je dovolj obsežno, ostali trije pa (dobesedno): — Gradivo je preveč obsežno in dostikrat napisano preveč strokovno, s tujimi izrazi, ki so delavcem nerazumljivi.

— Preveč komplicirano. Bilo bi dobro, da bi bilo gradivo bolj enostavno.

— Gradiva naj bodo krajša! Pogrešam slikovne prikaze — grafikone.

5. Od petih zahteva priprava na sestanek največ truda, dvema pa sestanek sam — zlasti dolgotrajno branje pravilnikov, kadar jih sprejemajo.

6. Trije menijo, da zaradi sestankov delo trpi; dva, da po uspešnem sestanku, kadar razrešijo probleme, delajo z večjim elanom in tudi več naredijo; eden meni, da lahko zamujeno nadoknadijo; eno vprašanje pa je bilo brez odgovora.

7. Na vprašanje, na katera področja lahko delavci bolj in na katera manj vplivajo, so odgovorili le štirje (od sedmih), eden pa meni, da delavci sploh nimajo nobenega vpliva na nobeno področje, ker je že vse vnaprej odločeno.

Prvi štirje so ocenili vpliv delavcev na posamezna področja takole: (ocene so od 1 — najmanj do 5 — največ vpliva): ocena 3 — nagrajevanje, razporejanje čistega dohodka, družbeni standard in izvajanje družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov; ocena 2—3, delovanje družbenopolitičnih organizacij; ocena 2, poslovanje in investicije; zadnje mesto, z oceno manj kot 2 so prisodili kadrovske zadeve.

8. Pet vodij meni, da so dovolj seznanjeni z vsemi kar potrebujejo za aktivno sodelovanje na sestankih SDS, dva pa menita, da premalo, nihče pa ni predlagal kaj konkretnega.

9. Vprašanja, na katerih področjih so delavci dovolj

in na katerih premalo informirani so, verjetno zato ker je bilo treba odgovor napisati ne le obkrožiti, v glavnem izpustiti, le eden trdi, da je premalo informiran s področja kadrovskega zadev, drugi pa omenja osebne dohodke, ne pove pa ali je dovolj ali premalo informiran o tem.

10. Tudi na zadnjo točko ankete, kaj predlagajo za izboljšanje dela s SDS, štirje molčijo, trije pa predlagajo kratka gradiva, največ dve točki dnevnega reda, preprosta besedila, eden od njih pa bolj konkretno, predlaga: »Naj prevzame te sestanke strokovno osebje, ker ga imamo dovolj in dobro plačane.«

Tako je odgovorila četrtina vodij SDS. Kaj pravite ostali? Tudi vsi drugi razmislite ali smo za pomanjkljivosti sami krivi ali so vzroki drugje.

Zelo pošten je odgovor tistega, ki pravi, da se za sestanke SDS posebej ne pripravlja. Pa je le škoda!

Kljub temu, da so gradiva za sestanke skrbno pripravljena, so še preobširna in v rabi je še preveč tujih, za mnoge nerazumljivih izrazov. To lahko izboljšamo. Za začetek poskusimo odpraviti poplavo kratic! Kaj bi morali storiti, da bi imeli več samoupravljalnega vpliva na posamezna področja življenja v naši tovarni?

Za razprave se premalo pripravimo, za mnoge stvari smo nezainteresirani vendar le do tedaj, ko nas kaj ne prizadane. Takrat pa je lahko že prepozno. S sodelovanjem, z zanimanjem (vsak ima možnost vprašati, če česa ne razume) bi lahko povečali svoj vpliv na odločanje. Kaj pa stane, če bi bolj uporabljali skrinjico Predilca in tako vsaj z dopisovanjem (pismenimi vprašanji) poglobili sodelovanje pri samoupravljanju.

M. M.

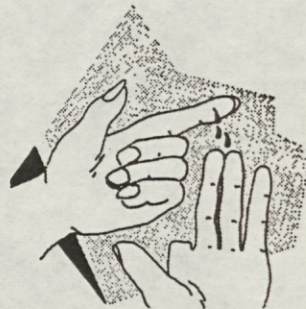
S sestanka SDS sukalnica in predpredilnica 2. izmena, ko so razpravljali o osnutku pravilnika o osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka ter delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Poškodbe

V avgustu

Ko je izdelovalec čistilnih kljukic Roman Čarman v mehanični delavnici krivil medeninaste kljukice, mu je v levo oko zletel delec kovine in povzročil poškodbo.

Pred vezanjem pretrga na OE stroju je Nada Brežan odprla ohišje rotorja in nameravala s posebno pripravo očistiti notranjost. Nehote je s kazalcem desne roke zadel ob igle rahljalnega valja,

ki zaradi vztrajnostne sile še ni bil povsem v mirovanju. Igle so delavki poškodovale blazinico kazalca desne roke.

Andrej Krhlikar

Razpis letovanja na Veliki planini

Razpisujemo letovanje na Veliki planini za čas od 15. 11. 1984 do 15. 5. 1985.

V času zimskih počitnic, ki bodo predvidoma v času od 14. 1. 1985 do 28. 2. 1985, bomo objavljene razporedili za 3–4 dnevno letovanje. Za praznike (29. november, novo leto in prvomajski prazniki) bodo imeli prednost prisilci, ki za praznike na Veliki planini še niso letovali.

Vse ostale prijavitelje bomo razporedili v skladu z do-

ločili pravilnika o uporabi počitniških domov Predilnice Litija. Po sklepu komisije za letovanje in družbeno prehrano, bomo pri razporejanju zimske sezone 1984/85, delavce oz. upokojeince, ki so na Veliki planini letovali v času od 15. 5. do 15. 11. 1984 upoštevali, kot da v tem času na Veliki planini niso letovali.

Vsi interesenti za letovanje na Veliki planini izpolnite objavljeno prijavnico in jo najkasneje do 10. 10. 1984 oddajte v kadrovsko splošnem sektorju, pri tov. Vlasti Gromovi.

PONOVO OPOZORILO:

Kljub večkratnemu opozarjanju, da je potrebno takrat, ko pridete po ključke od koč, s seboj prinesiti tudi

osebne izkaznice in točne rojstne podatke otrok, tega ne storite. Ponovno vas opozarjamo, da v kolikor s seboj ne boste imeli vseh osebnih izkaznic in potrebne podatke, ključke koč na Veliki planini ne boste dobili. Od sedaj naprej se bomo tega strogo držali.

To ni zahteva naše delovne organizacije, temveč tako zahtevajo predpisi SO KAMNIK, pod katero občino je tudi Velika Planina.

Zvezna mladinska akcija — »Palič« 1984

Mladinsko prostovoljno delo se je do sedaj pokazalo kot izredno uspešno organiziranje mladih pri graditvi socializma, seveda pa jim tudi nudi popolno afirmacijo sposobnosti. Tako smo se letos udeležili zvezne mladinske delovne akcije »Palič 84«, v Vojvodini. MDB Franc Rozman-Stane se je letos prvič udeležila akcije izven naše republike. To je bil ponos samih brigadirjev in seveda ponos ostalih občanov občine, saj smo bili edina brigada, v vseh treh izmenah na ZMDA Palič 84, iz Slovenije.

Bili smo v drugi izmeni, od 8. julija do 5. avgusta. Sama dela na tej akciji so se precej razlikovala od naših v Sloveniji. Več poudarka dajejo za kmetijsko delo kot pa za izkopavanje kanalov, sekanje dreves itn. Novost v tej akciji je bila tudi v tem, da imamo pri nas na republiških in na zveznih akcijah pokrovitelje, ki financirajo akcije; tega pri njih ni. Financirali smo se sami, s svojim delom; nekako tako: koliko narediš, toliko dobiš denarja in s tem denarjem potem živiš na akciji. Seveda se ta denar uporablja za bivanje brigadirjev, za hrano, obleko itn.

Kot sem že omenil, je bilo veliko več poudarka na kmetijstvu, tako, da smo delali na poljih. Pulili smo grah, plevel iz soje in sladkorne pese. To delo smo opravljali okoli 17 delovnih dni, ostale dneve smo pa prešli na klasično orodje, na kramp in lopato, na izkop kanalov in planiranje nasipov.

O samem bivanju v naselju lahko trdim, da je to eno najlepših naselij v Jugoslaviji, saj takšnega ni v Sloveniji. Vsaka brigada je imela svoj paviljon, s štirimi sobami, s tuši in WC, itn. tako da je vsak brigadir živel v normalnih pogojih. Hrana je tudi, v glavnem, vsem prijala, vemo pa tudi, da ima vsak posameznik svoj okus, tako da ne moreš vsaki želji ustreči.

Kot že prejšnja leta, je tudi letošnje leto dala naša delovna organizacija na to akcijo štiri delavce — brigadirje. To so bili: **Andrej Grčar, Bogomir Tomše, Emil Lapornik** in **Ivan Žičkar**. Moram reči, da smo na tej akciji opravičili zaupanje naših delavcev, ki so nam izbrali za to akcijo. Še nikoli ni bilo toliko udarnikov iz naše tovarne. V Litijo pa smo prinesli

tudi prav lep in velik trak akcije, za kar se mora vsaka brigada na akciji posebno izkazati pri delu na trasi in v naselju.

Poleg naše brigade so bile v 2. izmeni še naslednje brigade: Iljo Antenski-Smok — Tetovo, Radovan Čosić-Bata — Onovo, Ivan Gostinjak — Zagreb, Đuro Đaković —

Slavonski brod in Titovi študenti iz Niša.

Če na koncu akcije strnevo vtise lahko rečemo, da je bila akcija zelo težka, po drugi strani smo spoznali delo v visoki vročini, spoznali življenje krajanov iz Paliča in brigadirje iz ostalih petih brigad.

Ivan Žičkar

Ne hodi čez progo

Po podatkih železnice je bilo pod sedanjim železniškim nadvozom po vojni več kot 25 smrtnih žrtev. Kljub opozorilnim napisom o neposredni nevarnosti za življenje mnogi, premnogi na poti na delo in na poti z dela prečkajo železniški tir pod nadvozom. V svoji zaverovanosti v lastne izkušnje in v lastno previdnost imamo v mislih druge »neprevidne« pešce, ki jih je povozil vlak, na sebe niti ne pomislilo! Litijski predilec nas je v 10. številki lanskega leta v članku: »Prehod čez progo je nevarno«, seznanil, da se je v zadnjih nekaj letih odkar so modernizirali železniški promet med Ljubljano in Zidanim mostom nevarnost nesreč močno povečala.

Zaradi elektrifikacije in izboljšanja tirov vozijo vlaki skoraj neslišno. Po posodobitvi signalizacije vozijo vlaki pogostje. Med dvema postajama vozijo lahko kar trije vlaki — v razmaku 2 km drug za drugim. V času dopustov bo še več vlakov s tuji turisti.

Dostikrat nas lahko reši pisk lokomotive, ki prvi izza ovinka proti vzhodu ali po ravnem delu proge proti zahodu. Čeprav je iz smeri Sava del proge pred nadvozom raven se dogaja, da zagledamo vlak šele tik pred nadvozom. Vzrok temu so lahko različni vremenski pogoji — megla, dež ali pa poletna, migetajoča sopara. Dostikrat pa je tak pisk prepozen. Takrat je strojevodja nemočen.

Kadar smo pozni se bojimo, da bi zamudili; prišli bi v seznam zamudnikov, izgubili bi mesečno stimulacijo za prisotnost na delu. Kadar gremo na

Na žalost, še vedno vsakdanji prizor

vlak in smo pozni, morda je vlak že na postaji, takrat ne pomislimo na neposredno nevarnost, ko prečkamo železniške tire. Mislimo na uro, na opravke, ki bi ga morali opraviti, ne pomislimo pa na sebe, da je naše življenje v veliki življenjski nevarnosti.

Kršenje osnovnih varnostnih predpisov je razvada.

Uporabimo minuto več časa za pot po nadvozu! Ta pot je pot razsodnosti, zaupanja in poguma. Življenje je neprecenljiva vrednota.

Napis ob progi: »Ne hodi čez tire, je smrtno nevarno«, se nam mora zapisati v našo zavest. Ob tej zavesti, spoznanju — tako bomo pravilno usmerjali korake po redni poti v službo ali proti železniški postaji.

Tudi urednik glasila nas z značilnimi fotografijami opozarja na posledice prečkanja železniških tirov.

Kako se bomo odločili?

Franc Lesjak, varn. ing.

Člani MDB Franc Rozman Stane.

Letovanje na Veliki planini

PRIJAVA ZA LETOVANJE NA VELIKI PLANINI

Podpisani _____ delavec, upokojenec PL
(ustrezno obkroži)

stanujoč _____
(kraj, ulica, hišna številka, pošta)

se prijavljam za _____ dnevno letovanje v izmeni od _____ do _____

Če v navedenem času ni razpoložljivih kapacitet, sem pripravljen letovati od _____ do _____

Za letovanje prijavljam:

Ime in priimek	leto rojstva	sorodstvo	zaposlen pri	oddelek
1. _____				
2. _____				
3. _____				
4. _____				
5. _____				
6. _____				

Zadnjikrat sem letoval v počitniški koči na Veliki planini leta _____

Zadnjikrat sem letoval v počitniških domovih PL leta _____

a) sem delovni invalid _____ DA NE

b) udeleženec NOV _____ DA NE

c) samohranilka oz. samohranilec _____ DA NE

d) delam v nočnem delovnem času _____ DA NE

e) vzdržujem nepreskrbljene druž. člane _____ DA NE
(otroci, zakonec, starši brez lastnega dohodka)

f) vzdržujem _____ nepreskrbljenih družinskih članov

Pri točkah a, b, c, d in e obkroži ustrezni DA ali NE, pri točki f napiši ustrezno število družinskih članov.

V _____, dne _____

Podpis nosilca prijave

Z navedeno izmeno se strinjam

(podpis vodje enote)

Potrijujem prejem prijave dne _____

(podpis

Upokojili so se

V mesecu juliju so se upokojili: Marija Štefin, sukalka, Marija Skobe, vlagalka preje, Štefka Vidergar, čistilka strojev, Hilda Golob, previjalka in Ivanka Učakar, predica.

Marija Štefin je leta 1951 pričela z delom v Predilnici na mikalnikih. Po 6 letih je tovarno zapustila in se zaposlila v konfekcijski industriji. Leta 1965 se je odločila za ponovno zaposlitev v Predilnici. Vse do predčasne upokojitve je opravljala delo sukalka v sukalnici. Delo sukalka je rada opravljala. Za predčasno upokojitev se je odločila zaradi varstva vnukke.

Marija Skobe se je upokojila starostno, z 32 leti delovne dobe. Tudi ona je po dveh letih zaposlitve prekinila z delom v Predilnici za dobo 10 let, ko je trdo delala v drevosnici v Ponovičah. Leta 1961 se je ponovno zaposlila v Predilnici, v oddelku vlagalnice. Vlagalka preje je bila do upokojitve. Delo vlagalka ni lahko, posebno pod kiperjem. Z dobro voljo in mo-

čno zavestjo, da moraš delati, pa preмагаš vse težave. V službo je vedno rada hodila, čeprav ji tudi sedaj, ko je v pokoju ne bo dolgčas.

Štefka Vidergar se je prvič zaposlila v Predilnici leta 1946 kot snemalka kopsov v predilnici. Leta 1955, ko je opravljala že dela predice, pa je prekinila delovno razmerje zaradi neurejenega varstva otrok. Po 6 letih se je ponovno zaposlila v oddelku predilnice. Zadnji dve leti pred predčasno upokojitvijo, je bila razporejena na lažje delo k remontu predilnice bombaža. Najtežje je prenašala vročino v poletnih mesecih, pa tudi nočno delo je slabo vplivalo na njeno počutje.

Hilda Golob se je prvič zaposlila v Predilnici leta 1945 in posluževala raztezalke do leta 1951. Zaradi neurejenega varstva je delo prekinila

in se ponovno zaposlila leta 1963. Leta pred upokojitvijo je opravljala dela in naloge previjalka v sukalnici. Našega poslovilnega srečanja se ni udeležila.

Tudi **Ivanka Učakar** je iz družbe najmlajših naših upokojencev tokrat izostala. Upokojila se je s polnimi 36

leti pokojninske dobe, od tega 35 let v Predilnici Litija. Ves čas je delala v oddelku predilnice, za stroji, kot predica.

Vsem upokojencem želimo še veliko srečnih in zadovoljnih let.

V. B.

Uspešno sodelovanje med IGD BPT Tržič in našim gasilskim društvom

S tržiškim gasilskim društvom že celo desetletje sodelujemo, izmenjavamo strokovne izkušnje, saj so v tekstilni industriji zanetki požarov zelo pogosti. Zato smo z veseljem sprejeli vabilo na proslavo 90. obletnice IGD Predilnice in tkalnice Tržič.

Proslava je bila v prostorni, tovarniški dvorani. Vse je bilo izredno lepo pripravljeno. Kot častnim gostom so nam tržiške gasilske pripele lepe nageljne in gasilske značke, ki so izdelane ob 90. obletnici društva. Petelin na znački ponazarja budnost in stalno pripravljenost pogasiti požare takoj ob nastanku.

Gasilski pevski zbor, ki so ga ustanovili dva meseca pred proslavo nam je pod izkušenim pevovodjem Francem Šarabonom zapel venček narodnih pesmi. Med posameznimi točkami programa je igrala tamburaška skupina. Tudi narodnih noš ni manjkalo.

Predsednik društva nam je orisal zgodovinski razvoj

društva, ki je zelo delavno. Gasilski veterani so prejeli odlikovanja in značke za dolgoletno službovanje. Gasilska društva, ki sodelujejo z Tržičani so prejela slavnostne plakete. V imenu IGD Predilnice Litija je prejel plaketo Franc Mali.

Tudi naše društvo je podarilo tržiškemu gasilskemu društvu knjigo pesmi: »Vstane sužnji« in umetniško sliko akademskega slikarja Jožeta Megliča, ki je upodobil kraj Šmartno pri Litiji;

Žal smo se morali sredi popoldneva posloviti in se zahvaliti za pozornost in gostoljuben sprejem. Povabili smo jih, da tudi nas obiščejo ob proslavi gasilske organizacije Predilnice Litija, ki bo ob 100. obletnici Predilnice Litija. Ob povabilu nas je podpredsednik društva tov. Eržen, glavni direktor delovne organizacije BTP prehitel in nas povabil na 100. obletnico BTP Tržič, ki bo že prihodnje leto.

Franc Lesjak

Marija Skobe, Marija Štefin in Štefka Vidergar med razgovorom z dir. proizvodnje Francem Lesjakom.

Marija Skobe potrjuje prejem zadnjega osebnega dohodka. Odslej bo tak podpis veljal za pokojnino.

Prišli odšli v avgustu

Prišli za en mesec:

- 1. 8. 1984 Jože ZUPANČIČ, Gradiške Laze 4, S/rez.;
- 1. 8. 1984 Marija TOMAŽIN, Vegova 2, P/rez.;
- 1. 8. 1984 Tatjana KUNSTELJ, Trg na Stavbah 8, P/rez.;
- 1. 8. 1984 Jasna ŠISTEK, Gubčeva 4, predpredil.;
- 8. 8. 1984 Franc BOŽJAK, Ul. solidarnosti 2, transport.

Odšli:

Upokojitve:

- 13. 7. 1984 Štefka VIDERGAR, Grbinaska c. 40, č. k. PB;
- 9. 8. 1984 Vinko VAHČIČ, C. kom. Staneta 7, zid. skup.;

Potek delovnega razmerja za določen čas:

- 14. 8. 1984 Marija TOMAŽIČ, Dragovško 10, kom. sek.;

Pismeni sporazum:

- 12. 8. 1984 Marina DEMEC, Vel. vrh n. h. PA/1. izmena;
- 31. 8. 1984 Marija ŠINKOVEC, Trg na Stavbah 13, PB/1. izmena;
- 31. 8. 1984 Barbara SLADIČ, Stranski vrh 2, PA/2. izmena.

Izključitev:

- 20. 7. 1984 Adem Hasani, Brodarska 10, transport.

Smrt:

- 11. 8. 1984 Janez KEPA, Vrata 5, PP/2. izmena;
- 21. 8. 1984 Magda PAVLIČ, Zavrstnik 22, fin. sek.

V naši delovni organizaciji je bilo na dan 31. 8. 1984 zaposlenih 995 delavcev, od tega 661 žensk in 334 moških.

Od skupnega števila zaposlenih je 23 mladoletnih oseb. J. Zupančič

Prvič v šolskih klopeh. Na sliki 1. b razred iz osnovne šole Litija.

Pričetek šolskega leta

Letošnje šolsko leto se je na veselje šolarjev pričelo namesto prvega septembra šele tretjega — zaradi sobote in nedelje seveda, zato pa so gotovo prvošolčki toliko težje pričakovali ta dan.

Letos je prvič prestopilo prag hrama učenosti 111 cibinov, ki bodo obiskovali pouk v petih razredih, od katerih bosta dva v šoli na Graški Dobravi (42 učencev) in trije v šoli na desnem bregu Save (69 učencev).

Učitelji in starejši učenci so se dobro pripravili za njihov sprejem. Za njih novi prostori, prijetna predstavica starejših učencev in pa seveda, mala pogostitev so jih tako prevzeli, da so pozabili na starše, ki so z zaskrbljenimi obrazi, prislonjeni ob zadnjo steno, poslušali navodila tovarišic učiteljic.

Na učence in začetek šolskega leta tudi drugi niso pozabili. Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je poskrbel, da so štabi aktivirali člane narodne zaščite, ki so popazili na najmlajše ob njihovih poti v šolo, zlasti na nevarnih križiščih. Prav ti pa so opazili napako nekaterih staršev prvošolčkov, ker so svoje malčke peljali prvi dan v šolo z avtomobilom namesto, da bi jih poučili, kako bodo jutri in vse dni kasneje najvarneje hodili v šolo in iz nje.

Kakšne pogoje za delo pa bodo imeli učenci v letošnjem letu?

Predvsem ostajajo še naprej največje težave zaradi prostorske stiske. Litijska šola je po številu otrok petnajsta med vsemi osnovnimi šolami v Sloveniji. Centralno šolo, brez podružničnih obi-

skuje letos kar 1055 učencev. Razen prvih in drugih razredov na stari šoli ima celotna nižja stopnja organiziran pouk v dveh izmenah, dve izmeni pa grozita tudi učencem višjih razredov, kar pa bi bilo za skoraj tristo vozačev nemogoče in bi učenci — Litijani obiskovali pouk le popoldan. Porušena bi bila pedagoška struktura učencev v razredih, povečalo pa bi se socialno razlikovanje, saj bi bili ločeni učenci s težjimi pogoji dela (vozači) in učenci z lažjimi pogoji. Odpadle bi tudi s težavo uvedene nove oblike delnega celodnevne bivanja učencev, izven-šolske interesne dejavnosti in drugo.

Prva faza prizidka k stari šoli, ki naj bi ga pričeli graditi že letos, bo zagotovil le minimalne pogoje za delo osnovne šole. Še vedno bo neustrezna telovadnica, jedilnica in drugo. Stisko bi odpravili le z novim, 4. samopripravkom od 1. junija 1985 dalje.

Ko bo končana razširitev stare šole bosta šoli na Graški Dobravi in na Rozmanovem trgu še vedno pod skupno upravo, vendar bo pouk organiziran, kot da bi bili to dve samostojni osemletki. Povsod bo vseh osem razredov, in šola se bo končno le približala učenčevemu domu, kot je to zadnjih osem let že delno rešeno za nižjo stopnjo.

M. M.

Taborniki so taborili na Polšniku

Letošnji letni tabor je potekal od 17. 8. do 26. 8. 1984 pri lovski koči na Koprivniku pri Polšniku. Taborjenja se je udeležilo 50 tabornikov vseh starosti, program pa je bil razdeljen na tri dele. Sestavljeno je bilo tako, da so taborniki pri izvajanju programa spoznavali tudi bližnjo in širšo okolico Polšnika, njegove vrline in zanimivosti.

Na taborjenju so osvajali različne veščine, v katerih so se na letnem taborjenju usposobili, taborniki in tabornice pa so že osvojili prvo zvezdo, ki obsega skupek taborniških znanj.

Pred koncem taborjenja so pripravili tudi kulturno-zabavni program, na katerega so povabili predstavnike DPO v občini in pripravili srečanje s krajanji Polšnika. Taborniško organizacijo je predstavil starešina Rihard Urbanc, s strani krajevne skupnosti pa tov. Majcen. Taborniki ocenjujejo, da je letošnji tabor dobro uspel. Vsako taborjenje jim da nove izkušnje in njihov napredek pri delu in organiziranju taborjenja kaže, da nabrane izkušnje zelo dobro izkoriščajo.

S. Č.

Odred tabornikov Srebrni pajki na letošnjem taborjenju.

Humor

Gospodinja v mesnici:
»Zakaj mi dajete toliko kosti in tako malo mesa?«
Mesar:
»Kdo pravi, da dajem? Vse boste plačali.«

Gost natakarkju:
»Oprostite, ali v tem lokalu strežejo tudi ženske?«
»Ne,« odgovori natakark.
»Ženske si morate pripeljati sami, ker jih nimamo na jedilniku!«

Nepotrpežljiv, mlajši potnik v avtobusu sprevodniku:
»Ali bom kdaj dočakal, da bo ta počasni avtobus pripeljal v Ljubljano?«
Sprevodnik hladno:
»Boš, boš, saj si še mlad.«

»Vi ste gotovo iz bogate družine, gospodična?« vpraša moški neznano sopotnico v kupeju.

»Res je. Moj oče mi bo dal za doto milijon dolarjev!«
»Res, krasno. In bi se vi poročili z menoj?!

»Ne.«
»No, saj sem mislil, da ne.«
»Če ste si mislili, zakaj pa potem sprašujete?«

»Zato, ker me je zanimalo, kako se počuti človek, ki v trenutku izgubi milijon dolarjev!«

Pozabljiv profesor se jezi:
»Ta naša pošta je nemogoča. Že pred dvema tednoma sem napisal prijatelju pismo, danes zjutraj pa sem ga še vedno našel v žepu.«